

Dávejte, a dostanete, míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína. Neboť jako měrou měříte, takovou se zase naměří vám.

Dávejte, a dostanete, míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína. Neboť jako měrou měříte, takovou se zase naměří vám.

7. NEDĚLE V MEZIDOBÍ CYKLU C

Evangelium (Lk 6,27-38)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vám, kteří posloucháte, říkám: Milujte své nepřátele, prokazujte dobro těm, kdo vás nenávidí, žehnejte těm, kdo vás proklínají, modlete se za ty, kdo vám ubližují. Tomu, kdo tě udeří do tváře, nastav i druhou; kdo ti bere plášť, tomu neodpírej ani šaty. Každému, kdo tě prosí, dávej, a kdo ti bere, co je tvoje, od toho nežádej nic nazpátek. Jak chcete, aby lidé dělali vám, tak i vy dělejte jim. Jestliže milujete ty, kdo milují vás, co za to můžete od Boha čekat? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují. Prokazujete-li dobrodiní těm, kdo je prokazují vám, co za to můžete od Boha čekat? To přece dělají i hříšníci. Půjčujete-li těm, od kterých doufáte, že vám to vrátí, co za to můžete od Boha čekat? Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby dostali stejně tolik nazpátek. Ale milujte své nepřátele, prokazujte dobrodiní a půjčujte a nic nečekejte zpět. Vaše odměna bude hojná a budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevděčným i zlým. Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec! Nesudte, a nebudete souzeni, nezavrhujte, a nebudete zavrženi. Odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a dostanete, míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína. Neboť jako měrou měříte, takovou se zase naměří vám.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Vám, kteří posloucháte, říkám: Milujte své nepřátele a prokazujte dobro těm, kdo vás nenávidí. Ježíš se obrací znovu na učedníky: jim tedy neplatila „běda“, jsou naopak těmi chudými a potřebnými, které Kristus uzdravil a blahoslavlil. Nové přikázání lásky není tedy určené pro ty, kdo jsou vně společenství. Jen učedník, který řekl „ano“ ke strádání (v. 20n.) a pronásledování (v. 22), může a má prokázat „novou“ podobu lásky, která je ochotná ztrácet – toto přikázání je tedy pokračováním a uplatněním Ježíšových blahoslavenství. Ježíš vyžaduje lásku chudou, pronásledovanou, plačící, hladovějící...

Žehnejte těm, kdo vás proklínají, modlete se za ty, kdo vám ubližují. Žehnání a modlitba za druhého jsou víc než pouhými projevy lásky: mají „blíž“ k srdci druhého, podobně jako proklínání a hanobení jsou „hlubšími“ projevy zloby. Zlo nemá být přemoženo zlem, ale „stvořitelským“ dobrem (Řím 12,21), a to nejen skrze vnější skutky, ale spíš skrze vnitřní skutky srdce. Takové pozitivní vyjádření lásky k nepřítelům ve Starém zákoně nenajdeme: zde se nachází nanejvýš negativní vymezení neodplácet zlem (Ex 23,4).

Každému, kdo tě prosí, dávej, a kdo ti bere, co je tvoje, od toho nežádej nic nazpátek. Ježíš stupňuje svoji řeč – tím zdůrazňuje radikálnost svého nároku. Není to slovo proti sebeobraně – ale proti zákonu odplaty (zlým za zlé). Nastavení druhé tváře nás upomíná na Služebníka JHWH (Iz 50,6; Pl 3,30). Ježíš nás miloval, když jsme byli jeho nepřáteli (Řím 5,10)! Ochota nechat se obrát není postojem slabošství, ale lásky: kdo takto jedná, nemá zjevně žádný zájem o své vlastní já: vzdal se sebe samotného v lásce.

Jak chcete, aby lidé dělali vám, tak i vy dělejte jim. Zlaté pravidlo interpretuje nárok lásky k nepříteli (v. 27-29). Na druhou stranu verše o lásce k nepříteli jsou ve znamení zlatého pravidla. Častý výskyt tohoto pravidla prozrazuje, že nyní nadešel čas, kdy zákon je zapsán do srdce a každý je vyučován bezprostředně od Boha (srv. Mt 23,8): od Boha tedy dostává „konkrétní aplikace“ této obecné normy. V dalším textu jsou vyjádřeny motivace lásky; láska požadovaná Ježíšem není závislá na reakci (lásky či nelásky) druhého. Je to láska ne-vy-počítavá.

Vaše odměna bude hojná a budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevďěčným i zlým. Budete syny Nejvyššího – to je ta eschatologická „mzda“ (35b a 32n.). Tato mzda spočívá v tom, že přijmeme důstojnost „Božích synů“: a to implikuje rodinné společenství s Bohem. Není to však mzda za „výkon“! Pojetí „mzdy“ není pochopitelné v prostředí, kde se Bůh dává zdarma jako přebohatá „mzda“. Největší požadavek (lásky k nepřátelům) musí mít nejvyšší motiv – napodobení Otce. Není tu motiv mravní (sebeovládání, pohrdání majetkem, ctí). Kdo miluje Otce, bude ho napodobovat, protože mu chce být podobný: nepotřebuje žádné další motivace pro své jednání. Velkolepý ideál napodobení Boha tedy určuje lidské jednání.

Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec! Nesuďte, a nebudete souzeni, nezavrhujte, a nebudete zavrženi. Odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a dostanete, míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína. Neboť jako měrou měříte, takovou se zase naměří vám. Tyto verše specifikují požadavek lásky v předcházejících verších. Opět se tu objevuje myšlenka napodobení Boha – částice „jako“ vyjadřuje srovnání a zároveň důvod, základ. Ježíš ukazuje důležitost neodsuzování a dávání: on nepřišel odsoudit! On jako první dával zdarma, nejzřetelněji na kříži. Bůh sice není podmíněn lidským odpuštěním a milosrdenstvím ke druhému, avšak odpuštění a milosrdenství otevírají člověka (dárce) a činí ho schopným přijmout Otcovo odpuštění. Bůh dává velkolepě: a proto i jeho syn/dcera dává, a sice velkoryse.

SHRNUTÍ

Jedná se o malý morální kodex, který charakterizuje život křesťana. Nejdříve je tu zlaté pravidlo („co chcete, aby lidé dělali vám, i vy jim dělejte“), pak následují tři „negativní“ postoje, které se mohou shrnout větou: nejednejte jako ti, kteří neznají evangelium. Od verše 35 („milujte své nepřátele...“) pak máme pozitivní vyjádření evangelního postoje. Důvodem „lásky bez podmínek“ je „následování“ Otce, který je dobrý i k těm, kteří dobří nejsou.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Přijde Anička a říká: „Když mi Tereška nepůjčila svoji hračku, tak já jí tu svou také nepůjčím!“ Ale co myslíš, jak by asi Tereška chtěla, aby se k ní teď Anička chovala? Tereška by určitě chtěla, aby Anička zapomněla na její ošklivé chování a tu hračku jí půjčila. A to nám radí také Pán Ježíš: zkus vždy přemýšlet, jak bys chtěl, aby se k tobě zachoval ten druhý, a podle toho to udělej. To by pak bylo na světě krásně!

Starší:

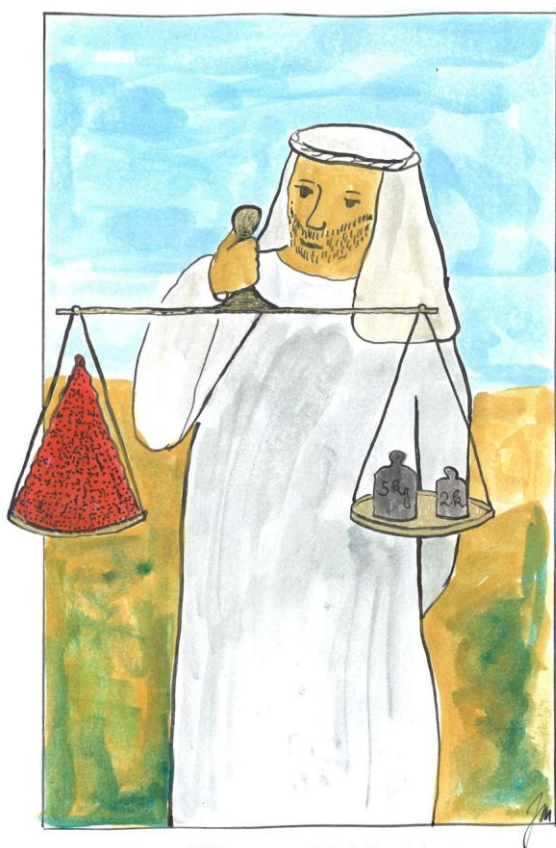
Zkus napsat tři věci, které by tě dnes od druhých potěšily, pak zkus přemýšlet nad tím, jak bys mohl stejným způsobem potěšit ty druhé... a udělej to. Bude to takové malé cvičení toho, co nám dnes říká Ježíš v evangeliu: „Jak chcete, aby lidé dělali vám, tak i vy dělejte jim.“ Podobně to můžeš zkusit ještě příští týden a zjistíš, že třeba by ti udělalo radost něco jiného a tak postupně zjistíš, co asi lidé kolem tebe opravdu potřebují. A nezapomeň, že teprve s čistým srdcem pochopíš správně, co máš dělat.

Zkusme si

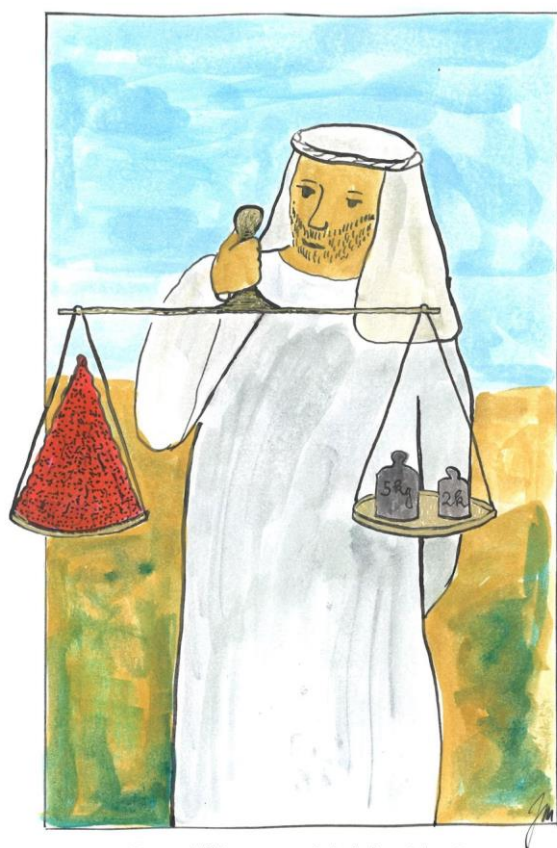
Mladší / Starší:

I „pocitivá míra“ se dá nacvičit. Kdo dokáže:

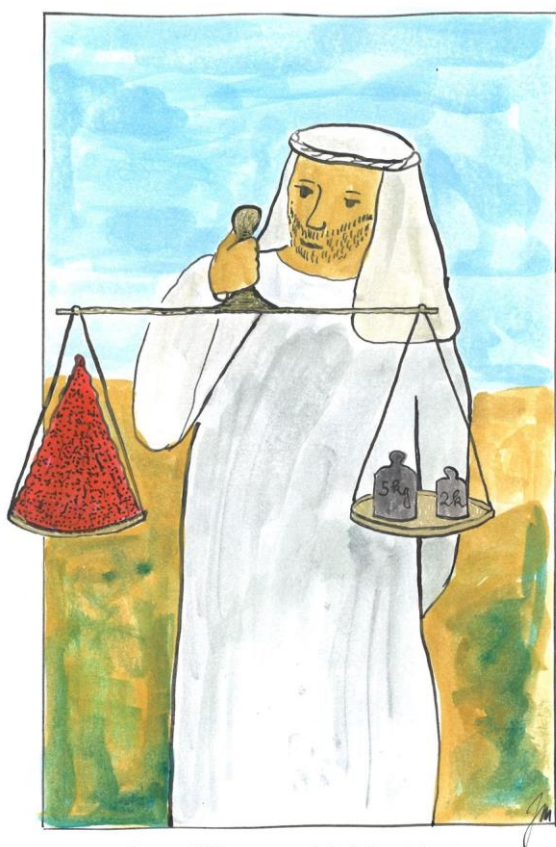
1. Odhadnout nejpřesněji váhu předmětu, který připraví vedoucí hry?
2. Nejrychleji na kuchyňské váze navážít třeba přesné množství mouky nebo cukru?
3. „Udělat míru natřesenou a vrchovatou“, tedy dostat co nejvíce mouky do nějaké pevně uzavřené krabice?

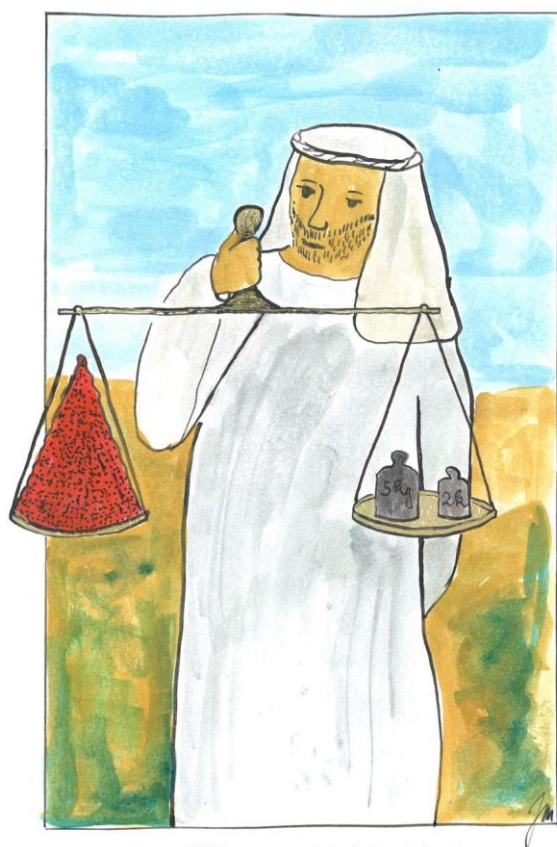
7. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 6,27-38

7. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 6,27-38

7. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 6,27-38

7. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 6,27-38

7. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 6,27-38

7. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 6,27-38

7. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 6,27-38

7. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 6,27-38